

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: sekr. sąd. Daria Mokrzycka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 marca 2018 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 2.890 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. W. kwotę 1.659,50 zł (tysiąc sześćset pięćdziesiąt dziewięć złotych 50/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 maja 2017 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w dalszej części;

III. rozstrzyga, że koszty procesu, który powód wygrał w ~57% będą stosunkowo rozdzielone, pozostawiając szczegółowe rozliczenie referendarzowi sądowemu;

IV. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku powodowi kwotę 701,67 zł, stronie pozwanej kwotę 930,12 zł, tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego.

(...)

UZASADNIENIE

Powód M. W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 2890 zł, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 2459,50 zł od dnia 3.12.2014r. (tj. od dnia następnego po dniu wydania decyzji przez pozwanego) do dnia zapłaty i od kwoty 430,50 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe marki V. (...), nr rej. (...), powstałą na skutek wypadku z dnia 24.11.2014r., którego sprawca ubezpieczony był u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej. Zdaniem powoda, dotychczas wypłacone przez pozwaną odszkodowanie w kwocie 3240,50 zł, nie jest adekwatne do rozmiarów szkody. Zgodnie z prywatną opinią, wykonaną na zlecenie powoda, wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 7300 zł, a po szkodzie 1600 zł; koszt naprawy oszacowany został na 13.202,18 zł – zatem zaszła tu szkoda całkowita. Niniejszym pozwem powód dochodził różnicy pomiędzy odszkodowaniem należnym a wypłaconym ($7300 - 1600 - 3240,50 = 2459,50$), a nadto domagał się zapłaty kwoty 430,50 zł, tytułem zwrotu kosztów wykonania prywatnej opinii. Powód podał, że zawarł z poszkodowaną W. M. umowę przelewu przedmiotowej wierzytelności w dniu 24.12.2015r.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu. Zarzucił, że powodowi nie przysługuje żadna wymagalna wierzytelność wobec strony pozwanej; powód nie nabył wierzytelności istniejącej, lecz co najwyżej przysługę; w umowie przelewu nie wykazano kauzy przelewu wierzytelności i nie został

wskazany konkretny przedmiot przelewu wierzytelności, zatem – zdaniem pozwanego – powództwo winno zostać oddalone co do zasady, wobec nieudowodnienia skuteczności i ważności umowy przelewu wierzytelności, a w konsekwencji legitymacji czynnej powoda. Niezależnie od tego, poszkodowana W. M. w dacie zawarcia umowy, tj. 24.12.2015r. nie mogła dokonać zbycia wierzytelności, dotyczącej kosztu sporządzenia kalkulacji, bowiem z faktury nr (...) wynika, że sprzedaż usługi w postaci wyceny wartości pojazdu i sporządzenie kosztorysu nastąpiło w dniu 19.08.2016r., a więc kilka miesięcy po zbyciu wierzytelności. Pozwana zarzuciła, że poszkodowana nie mogła więc przenieść na powoda wierzytelności z tytułu sporządzenia kalkulacji prywatnej, gdyż nie jest możliwe przeniesienie wierzytelności nieistniejącej. Pozwany zarzucił nadto, że powód nie udowodnił, aby poniósł szkodę, polegającą na poniesieniu wydatku za sporządzenie prywatnej opinii, albowiem, jak wynika z w.w. faktury i opinii nr (...), zleceniodawcą wykonania opinii oraz nabywcą usługi był podmiot (...) sp. z o.o. we W., a nie powód. Tym samym roszczenie to nie przysługuje powodowi, który nie wykazał jakiegokolwiek straty. Pozwany zarzucił nadto, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił adekwatne odszkodowania za szkodę w pojeździe; zaprzeczył prawdziwości dokumentu prywatnego w postaci opinii nr (...) i kalkulacji naprawy. Co do żądania zasądzenia odsetek, pozwany podniósł, że samo zgłoszenie szkody nie wywołuje obowiązku zapłaty odsetek – taki obowiązek powstaje dopiero wtedy, gdy roszczenie odszkodowawcze jest znane i skonkretyzowane co do wysokości. Skonkretyzowane roszczenie odszkodowawcze zostało zgłoszone stronie pozwanej dopiero w pozwie, zatem – wobec niewykazania przez powoda wcześniejszego wezwania do zapłaty – ewentualne odsetki mogą być zasądzone dopiero od dnia wyrokowania.

Kwestia odpowiedzialności strony pozwanej, jako ubezpieczyciela sprawcy wypadku, nie była sporna. Bezspornym było także, że w wyniku postępowania likwidacyjnego pozwany Zakład wypłacił kwotę 3240,50 zł, tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe, będącą skutkiem wypadku z dnia 24.11.2014r.

Sporne było, czy powód ma legitymację czynną do występowania w niniejszym procesie, na podstawie umowy przelewu wierzytelności, zawartej z poszkodowaną W. M.; sporna była nadto wysokość szkody, a co za tym idzie wysokość należnego odszkodowania oraz zasadność odszkodowania za opinię prywatną.

Sąd ustalił:

W dniu 24.12.2015r. poszkodowana właścicielka uszkodzonego samochodu W. M. zawarła z powodem, (...) M. W. w Ś., umowę sprzedaży wierzytelności z tytułu odszkodowania, przysługującego poszkodowanej od (...), wynikającego ze zdarzenia z dnia 24.11.2014r., w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) nr rej. (...). Poszkodowana oświadczyła, że uzyskała od ubezpieczyciela odszkodowanie, ale uważa, że było zaniżone.

Dowód: umowa (k-27)

Koszt naprawy przedmiotowego pojazdu, uszkodzonego w wyniku wypadku z dnia 24.11.2014r. – tj. przywrócenia go do stanu sprzed szkody, przy uwzględnieniu technologii producenta, zastosowaniu nowych oryginalnych części zamiennych O oraz średniej stawki w wysokości 100 zł za godzinę prac naprawczych – wynosił 12.401,86 zł. Koszt naprawy, wykonanej przy wykorzystaniu dostępnych części zamiennych o jakości (...), wyniósł 10.120,11 zł. Koszt naprawy przekroczył wartość pojazdu. Wartość pojazdu przed szkodą, po uwzględnieniu właściwych korekt, wynosiła 7500 zł. Wartość pojazdu po szkodzie wynosiła 2600 zł. Wobec tego, że zachodzi tu tzw. szkoda całkowita, wysokość szkody stanowi różnica między wartością pojazdu przed i po szkodzie, tj. 4900 zł.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej E. B. (1) (k-98 i nast., k-150, 162, 203)

Na zlecenie (...) Sp. z o.o. we W. rzeczoznawca A. W. oszacował wartość przedmiotowego pojazdu przed szkodą na 7300 zł, a po szkodzie na 1600 zł, zaś koszt naprawy oszacowany został na 13.202,18 zł. Koszt wyceny i kosztorysu naprawy wyniósł 430,50 zł.

Dowód: opinia nr (...) (k-29 i nast.); faktura nr (...) (k-41).

Sąd zważył, co następuje:

Powód uzasadnił swoją legitymację czynną wobec pozwanego ubezpieczyciela tym, że nabył od poszkodowanej, na podstawie cesji, wierzytelność o wypłatę odszkodowania, z tytułu odszkodowania, przysługującego jej od (...), wynikającego ze zdarzenia z dnia 24.11.2014r., w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) nr rej. (...) (art. 509 k.c.). Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (indywidualizowana). Skuteczne jest zbycie wierzytelności, nieoznaczonej dokładnie w umowie przelewu, jeżeli można ją określić na podstawie treści stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika (tak: wyrok SN z dnia 5 listopada 1999 r., III CKN 423/98, OSNC 2000, nr 5, poz. 92). Poszkodowanej przysługiwało wobec pozwanego ubezpieczyciela roszczenie o naprawienie szkody z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej między ubezpieczycielem i sprawcą kolizji drogowej z dnia 24.11.2014r. Zgodnie z umową cesji, dołączoną do pozwu, przeniosła na powoda wierzytelność z tego tytułu, co w wystarczający sposób uzasadnia legitymację czynną powoda w niniejszej sprawie.

Przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu do takiego stanu używalności i jakości, jaki istniał przed wypadkiem. Jeżeli wymaga to użycia nowych części i materiałów, wydatki poniesione z tego tytułu powinny być uznane jako koszty naprawienia szkody. Odszkodowanie obejmuje koszty zakupu niezbędnych nowych części i innych materiałów pod warunkiem ich konieczności i niezbędności pod względem technicznym, bezpieczeństwa oraz estetyki i trwałości części zamiennych (por. postanowienie SN z dnia 24.02.2006r., III CZP 91/05, LEX nr 180669). O przywróceniu do stanu poprzedniego można mówić, gdy stan pojazdu po naprawie pod każdym istotnym względem odpowiada stanowi samochodu sprzed wypadku, biorąc pod uwagę zarówno stan techniczny, jak i trwałość i wygląd estetyczny (por. wyrok SN z dnia 3.02.1971r., III CRN 450/70, OSNC 1971/11/205; wyrok SN z dnia 5.11.1980r., III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186). Odszkodowanie obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki. W sytuacji, gdy koszty naprawy przekraczają wartość samochodu, jak w niniejszej sprawie, odszkodowanie należy ustalić, jako różnicę między wartością pojazdu przed (7500 zł) i po szkodzie (2600 zł), tj. 4900 zł. Okoliczność, że w niniejszej sprawie zachodzi tzw. szkoda całkowita, nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Wysokość szkody Sąd ustalił w oparciu o dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej E. B. (1). Opinię oceniono, jako wiarygodną, jasną, pełną, sporządzoną w sposób fachowy i rzetelny, przy czym biegły w sposób wyczerpujący odniósł się do uwag stron. Jak wynika z opinii uzupełniającej z dnia 24.12.2017r., sporządzonej wobec zarzutu pozwanej, zastosowanie korekty z tytułu importu prywatnego spowodowało obniżenie wartości pojazdu o kwotę 500 zł – przed szkodą (7000 zł) i po szkodzie (2100 zł), co nie doprowadziło jednak do zmiany wysokości szkody, skoro nadal będzie to różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie. Zarzuty powoda oceniono, jako nieuprawnioną polemikę z wiadomościami specjalnymi biegłego, jednocześnie powód nie wyjaśnił ich wpływu na rozstrzygnięcie sprawy.

Przyjmując zatem wysokość szkody w pojeździe, oszacowaną przez biegłego E. B. na kwotę 4900zł, uwzględniając dotychczas wypłacone już przez ubezpieczyciela odszkodowanie, zasądzone na rzecz powoda różnicę, tj. kwotę 1659,50 zł.

Sporne było nadto, czy w zakresie szkody, podlegającej wyrównaniu przez pozwanego zakład ubezpieczeń, z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawny szkody (posiadacza pojazdu mechanicznego), obok kosztów, związanych z uszkodzeniem pojazdu, mieszczą się wydatki, poniesione na sporządzenie prywatnej opinii rzeczoznawcy co do zakresu uszkodzeń i wysokości kosztów naprawy.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. D z.U.2013.392 ze zm.), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Zgodnie z art. 822 k.c., przedmiotem umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest przejęcie przez zakład ubezpieczeń odpowiedzialności za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiadały ubezpieczający. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna

każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 powołanej ustawy). Zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego. Co do zasady, odszkodowanie obejmuje także koszty ekspertyzy, wykonanej na zlecenie poszkodowanego przez rzeczoznawcę z zakresu techniki samochodowej, jeżeli skorzystanie z fachowej konsultacji pozwoli ustalić właściwy rozmiar szkody, przekraczający pierwotną wycenę, dokonaną w postępowaniu likwidacyjnym przez stronę pozwaną, na której spoczywał obowiązek prawidłowego wyliczenia szkody już w wyniku jej zgłoszenia przez powódkę. Jednakże w rozpoznawanej sprawie Sąd podziela stanowisko pozwanego, że poszkodowana W. M. w dacie zawarcia umowy przelewu wierzytelności, tj. 24.12.2015r., nie mogła dokonać zbycia wierzytelności, dotyczącej kosztu sporządzenia kalkulacji, bowiem z faktury nr (...) wynika, że sprzedaż usługi w postaci wyceny wartości pojazdu i sporządzenie kosztorysu nastąpiła dopiero w dniu 19.08.2016r., a więc kilka miesięcy po zbyciu wierzytelności. Poszkodowana nie mogła więc przenieść na powoda wierzytelności z tytułu sporządzenia kalkulacji prywatnej, gdyż nie jest możliwe przeniesienie wierzytelności nieistniejącej. Ponadto, jak słusznie zauważył pozwany - a powód w ogóle w toku całego postępowania do zarzutu tego się nie odniósł - powód nie udowodnił, aby poniósł szkodę, polegającą na poniesieniu wydatku za sporządzenie prywatnej opinii. Jak bowiem wynika z w.w. faktury i opinii nr (...), zlecniodawcą wykonania opinii oraz nabywcą usługi był podmiot o nazwie (...) sp. z o.o. z/s we W., a nie powód. Tym samym roszczenie to nie przysługuje powodowi, który nie wykazał jakiegokolwiek straty.

Na uwzględnienie zasługiwał także zarzut pozwanego zgłoszony odnośnie żądania zasądzenia odsetek. Samo zgłoszenie szkody nie wywołuje obowiązku zapłaty odsetek – taki obowiązek powstaje dopiero wtedy, gdy roszczenie odszkodowawcze jest znane i skonkretyzowane co do wysokości. Skonkretyzowane roszczenie odszkodowawcze zostało zgłoszone stronie pozwanej dopiero w pozwie, zatem – wobec niewykazania przez powoda wcześniejszego wezwania do zapłaty – odsetki mogły być zasądzone dopiero po upływie ustawowego 30-dniowego terminu do spełnienia świadczenia, liczonego po doręczeniu odpisu pozwu w niniejszej sprawie, co miało miejsce w dniu 20.04.2017r. (k.57). W dalszej części powództwo w zakresie odsetek podlegało oddaleniu (art. 481§1 i 2 kc i art. 455 kc w zw. z art. art. 817§1 kc).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przepisów art. 436 § 1 kc, art. 822 § 1 i 3 kc w zw. z art. 361 § 1 i 2 kc, art. 363 § 1 i 2 kc, zasądzone od pozwanego Zakładu na rzecz powoda kwotę 1659,50 zł, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21.05.2017r. do dnia zapłaty.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 100 zd. 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc art. 108 § 1 kpc, przyjmując, że powód wygrał spraw w 57%.

Zgodnie z wynikiem procesu, obciążono strony wydatkami, poniesionymi w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłych, ponad uiszczone zaliczki, łącznie w kwocie 1631,79 zł (k-128, 169, 211), na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. 2016, poz. 623) w zw. z art. 98 § 1 kpc i art. 100 kpc.